8ste JAARGANG. CURACAO DEN 24n JANUARI 1891. N° 369

AMIGOE DI CURAÇAO

WEEKBLAD VOOR DE CURAÇAOSCHE EILANDEN.

Dit Blad verschijnt elken Zaterdag. Abonnementsprijs voor Curaçao, Bonaire en Aruba per drie maanden fl. 2,— met vooruitbetaling. Voor het Buitenland per jaar fl. 10,— Afzonderlijke nummers fl. 0,25. Prijs der Advertentiën van 1 tot 7 regels fl. 0,50. voor elken regel meer fl. 0,07½.

BUREAU VAN DIT BLAD: PLEIN VAN PIETERMAAI, N° 129.

UITSLUITEND AGENT VOOR EUROPA: P. JOLY & J. MARTIN, 66. RUE LAFAYETTE, PARIJS.

E Coerant aki ta sali toer Dia Sabra. Su prijs di Abonnement ta fl. 2,— pa tres luna, pagar padilanti. Pa lugarnan foi Curaçao, Bonaire i Aruba fl 10,— pa anja. Un number só fl. 0,25. Un anuncio di 1 té 7 regel, fl 0,50 cada regel mas fl. 0,07½.

DE NATIONALE BEWEGING IN IERLAND.

Menigeen is het vraagstuk dat de ieren opgelost verlangen te zien, minder duidelijk. Wij kunnen den staat van zaken op dat eiland niet duidelijker aangeven, dat dit door de de bisschoppen van Ierland zelf gedaan is. Zij hebben voor eenige weken een schrijven uitgevaardigd aan de geestelijkheid en het volk, naar aanleiding van den mislukten aardappelenoogst, waarin de beweringen van lord Balfour en de zijnen weerlegd worden, die een scheeve voorstelling van den toestand trachtten te geven en beweerden, dat het geroep erger was dan de werkelijkheid. De kerkvoogden zijn daar tegen opgekomen en hebben er bij de regeering op aangedrongen, door krachtige maatregelen in den nood te voorzien, ten einde nog grooter rampen te voorkomen.

"Wij hebben," aldus luidt hun schrijven, „met droefheid gezien, dat er pogingen zijn aangewend, om den ernst van het dreigend gevaar te loochenen. De geschiedenis van vroegere dagen van nood in Ierland levert een aantal voorbeelden van dergelijken aard. Zij herinnert aan de beklagenswaardige gevolgen van zulke ontkenning, wijl dit het nemen van tijdige en heilzame maatregelen door de overheid verhindert." De prelaten erkennen, dat de aanleg van spoorwegen, waartoe het parlement heeft besloten, om de armen wat te laten verdienen, een goede maatregel is; doch zij doen uitkomen, dat hierdoor slechts een betrekkelijk klein gedeelte der arme bevolking wordt gebaat, te meer, daar dan streken, die door den spoorweg niet doorsneden worden, geheel ontvolkt zullen worden.

De bisschoppen gaan daarna over tot het bespreken hunner verhouding tegenover de nationale beweging in Ierland, die zich helaas! in den laatsten tijd op een wijze heeft geuit, die men van katholieke mannen niet zou verwachten.

„Uit de laatste buitensporigheden," schrijven zij, „zoowel uit de opmerkingen van verschillende bladen, die het geloof niet minder vijandig zijn, dan de nationale wenschen van het Iersche volk, zien wij met droefheid, dat de houding der Iersche bisschoppen in gewichtige vraagstukken valsch is voorgesteld en begrepen geworden. Ja, onbetwijfelbare grondstellingen der katholieke leer zijn vaak aangerand. Daarom achten wij het onzen gebiedenden plicht, op nieuw te herhalen, wat wij reeds over die leerstukken openlijk hebben verklaard. In de bijeenkomst voor twee jaren van Ierlands aartsbisschoppen te Dublin zijn wij overeengekomen, om ons volk, gelijk het onze plicht was, te waarschuwen tegen het gebruiken van bittere en aanhitsende bewoordingen tegen den oppersten bisschop, of welke congregatie ook, waardoor hij zijne besluiten aan de geloovigen bekend maakt."

Het herderlijk schrijven doelt klaarblijkelijk op het decreet, van Rome uitgegaan, tegen het boycotten en andere samenspanningen, wat niet uit staatkundige reden, maar omdat het met de zedeleer in strijd was, werd afgekeurd, en herinnert de geloovigen er, aan, dat, gelijk voor twee jaren reeds verklaard was,de stedehouder van Christus een goddelijk recht heeft, om uitspraak in de zedeleer te doen en daarin het hoogste gezag bekleedt. Dat de kwestie ook een staatkundige zijde heeft, kan aan haar wezenlijk karakter (als zedekundig vraagstuk) geen afbreuk doen. Dit is de oorzaak, dat het boycotten en andere maatregelen ook onder het bereik van kerkelijk leerend gezag vallen. De Iersche katholieken zijn verplicht, om zich aan de beslissingen van dat gezag te onderwerpen; staatkundige voordeelen moeten bij de eischen der zedeleer achter staan; de Kerk bekommert zich om de staatkunde even weinig, als de parlementen zich om stellingen der zedeleer bekreunen.

Ten slotte betuigen de kerkvoogden hun innige deelneming in het lot der ongelukkige pachters, „die wegens de verschillende reden van huis en haard en van hun grond zijn verdreven, en daardoor van de middelen beroofd zijn, om in hun eigen onderhoud en dat hunner familie te voorzien."—Zij spreken de vaste hoop uit, dat het aan de wijsheid van het parlement moge gelukken, middelen en wegen te vinden, om de pachters wederom op hun hoeve terug te brengen; want het is een onvermijdelijke noodzakelijkheid om den vrede van het land te verzekeren. In Ierland is op geen vrede noch eendracht, te hopen, zoolang deze zonder dak zijn.

„Wij kunnen," aldus gaan zij voort, „het noch met de rechtvaardigheid, noch met de menschelijkheid overeenbrengen, dat tegenwoordig uitzettingen voltrokken worden vooral in de ongelukkigste streken, waar ingevolge de bezoeking der Voorzienigheid (de slechte oogst) de pachters niet in staat zijn, niet alleen hoogenaamd geen pacht te betalen, maar ook niet in staat zijn in de eerste levensbehoeften te voorzien, omdat zij van hun grond en erf zijn verstoken."—

Van dit schrijven af tot heden toe is er veel gebeurd in Engeland en Ierland, wat een geheel ander aanzien aan den staat van zaken kan geven. Parnell, de ziel van de Iersche bewegingen, is onmogelijk geworden, onmogelijk voor elken man van eer in het algemeen, onmogelijk in het bijzonder voor de Katholieken, wijl de bisschoppen, onmiddellijk na afloop van het proces, waarin Parnell overtuigd werd zich zoo schandelijk tegen de zeden vergrepen te hebben, het iersche volk aansporden, het behartigen hunner gemeenschappelijke belangen niet langer aan dien man toe te vertrouwen.

Een blinde menigte, door schoone beloften en geschenken misleid, wilde hem nog als leider der partij behouden, en door haar gesteund begon hij zijn verkiezingscampagne, waarvoor de tijd juist aangebroken was.

Zijn arbeid echter was te vergeefs. De uitslag der verkiezing te Kilkenny is de nederlaag voor Parnell. En de duizend middelen, die hij, om wel te slagen, had aangewend, maakt de overwinning zijner tegenstanders zooveel te grooter. Veertien dagen lang verbleef hij in het kies-distrikt van Kilkenny en beschouwde dit reeds als zijn terrein. Met zijn voornaamste volgelingen trok hij overal rond, hield *meetings* en verkondigde luide alom, dat zijn candidaat alleen als kampioen voor Ierlands belangen, de stemmen der kiezers waardig was, terwijl zijn tegenstander niet meer dan een roemjager mocht heeten, die een plaatsje zocht en een vijand was der *home rule.* Om de oogen tot zich te trekken en het vertrouwen te winnen der kiezers bond hij zich een doek om het hoofd, bewerende, dat zijne vijanden hem met kalk blind hadden willen werpen, terwijl men hem slechts een handvol stof in het aangezicht geworpen had. Geheel deze manoeuvre diende echter alleen om zand in de oogen der kiezers te strooien, maar dezen bleven er niettemin even helderziende onder. Zij wilden den man, die zij vóór weinige dagen nog alles hadden kunnen vergeven, indien hij zich eervol teruggetrokken had, niet weder op den troon zetten. Twee derden der kiezers brachten hun stem uit op den tegen-kandidaat der Parnellisten en spraken zich daardoor luide tegen den eerloozen leider uit.

De onafhankelijke Engelsche bladen beschouwen deze nederlaag als Parnells ondergang. *Daily Telegraph*

FEUILLETON.

UN HUICIO DI DIOS

Continuación.

Jurgensen a biséle esai coe toer calma, pasobra el tabatin tempoe suficiente pa reflexioná di e modi lo él despachá e Gilbert di Sint Malo.

—"¡Tú, malagradecido!" Gilbert a respondéle despues di un momento. "Mi a toema tantoe trabao pa haya bo cas, únicamente pa doena bo prueba di mi profunda sinceridad. Bo a preprará bo asunto coe bastante astucia. Seis luna largoe nos a keda ta spera bo bolbementoe. Ta te ora nomber dje firma *Kervegijn i zoon,* a troca na Cornichon, ta te ora ayí bo amigoenan a comprendé koe bo a separá fo di nan pa semper. E cas mes, mi bon amigo, esai bo no por a vende; bo a larga un notario pa recibi su placa di huur, i cada be koe bo tabata girá contra dj'éle, bo tabata usá nomber diferente di un tera. Dje modi mi por a bai te Astrakan pa mi a haja bo."

—"Mi no a encarga bo di siguí mi pasoe."

—"Lugar di a bai Astrakan," Gilbert a continuá, "mi a bini Flekkefjord; ayi mi a haya sabi koe ya fo dje promer viaha bo a vende bo cas. Atá e negocio esai koe bo a yega di bai haci."

—"¿Kiko ta importa mi si acaso bo a bai Astrakan ni koe bo a bini Flekkefjord?"

—"Coe tempoe bo a bai birandoe un poco imprudente i bo kier a larga pasá koe ta na Antwerpen bo a gira un di bo ultima libranzanan. Unbé mi a bai aya i mi a haya sabi koe tal libranza a bini fo di un cas di Hamburgo; nan a manda mi Cristiania i porfin den lista di pasahero mi a haya, Dios gracias, nomber di senjor Olaf Jurgensen."

—"Bo a doena bo curpa masjá hopi trabao por nada. ¿Cuantoe a costa bo pa bo a haya sabi ta di ki modi mi tabata recibi e huishuur?"

—"¡O! Esai no tabata difícil!" Gilbert a contestéle yen di satisfacción." Mi a puntrá Cornichon ta na kende él ta paga luna di cas, él a bisa mi, i dj' ayí mi tabatin un entrevista secreta coe e promer dependiente dje notario..

—"¿Anhán? Awé nochi mes mi ta bai scirbi e notario, koe su promer klerk no ta bon na su sintí i koe él ta redá toer secretoe di su kantoor."

—"Mi ta tahá bo di haci esai," Gilbert a contestéle rabiá.

—"Bo no tin nada di tahá mi."

—"Si bo tribi scirbi, mi ta bai unbé bai doena parti na Husticia..........

—"¿Di kiko?"

—"¿Di kiko? Ainda bo ta risca puntra?"

—"¿Te ainda bo no a curá dje tema di bo locura?" Jurgensen a puntréle coe un tono di bofon.

Gilbert a lamantá para riba su curpa.

—"A bo ayí, tú miserable matadó, ¿bo ta tribi papia asina coe mi? Mi ta cabá coe bo."

—"¿I pakiko bo no a caba coe mi na St: Malo?" Jurgensen a puntréle coe frialdad.

—"Pasobra mi ta preferá un skopet cargá riba un skopet basjí. Ja ta hopi tempoe caba koe bo cadaver lo tabata cologá na horca ta sirbi pa coeminda di páharanan, si acaso mi no tabatin interes di largá bo na vida.

Na lugar di respondéle, Jurgensen a habri e porta koe ta sali den corredor i él a gritá:

—"¡Erika.!"

—"¿Tio?", un voz di muhé a respondé.

—"¿Lo bo kier ta sina bon di baha bini un momentoe?"

—"¡Mi ta bini unbé, tio!"

Un momentoe después e senjorita a presentá den kamer di su tío, i él a keda admirá di mirá com su presencia a atolondrá e visitador estranhero.

—"Senjor Gilbert," Jurgensen a coeminsá, cogiendoe manoe di Erika. "No tin ningún otro hende den mi cas, koe por sirbi mi di testigoe sino mi sobrina; repetí awor lo ke bo a tribi bisá, mi a hací."

Gilbert tabata prepará pa toer lo ke por a parcéle posible; ma e salida ayí él no a sperá. El a keda ta mira Jurgensen coe wowo hanchoe gespan.

—"Vamonos," Jurgensen a continuá," bo no tin ánimo di repetí den presencia di testigoe, lo ke bo a caba di tira na mi cara, i lo ke tan desvergonzadamente bo a yega di proponé mi na St. Malo."

Promer Gilbert a bolbe na él mes di su atolondramiento, Jurgensen a draai siguí papiá coe Erika.

—"E senjor aki, Erika, ta senjor Gilbert di St. Malo, e loco, un homber koe por ta bo tata, i él a larga e locura di por casa coe bo drentá su cabez. Ora mi a moestréle imposibilidad di un semehante matrimonio....

—"¡Senjor!" Gilbert a grita porfin. "Bo ta riscá"......................

—"El a amenazá mi," Jurgensen a continuá sin haci casoe dje interrupción

noemt de verkiezing van den tegen-candidaat voor Parnell een verpletterenden slag, waarvan hij niet spoedig bekomen zal. Ook *Daily News* is van gevoelen, dat na deze gebeurtenis de geheele verkiezingscampagne, die Parnell begonnen was, op een volkomen nederlaag zal uitloopen. De *Times* is van oordeel, dat de katholieke geestelijkheid in Ierland de balans deed overslaan en de overwinning aan de anti-parnellisten verzekerde. Is dit zoo, dan hebben de priesters in Ierland aan de levensbelangen des volks een gewichtige dienst bewezen. Dan heeft de katholieke geestelijkheid getoond, dat in de duistere, droevige crisis, die Ierland nu doorstaat, geen betere leider kan gevonden worden dan de katholieke Kerk, die voor alle nooden een heelenden balsem, een wijze raadgeving uitreikt.

Moge de Voorzienigheid de gebeurtenissen zóó leiden, dat voor het arme, verdrukte Iersche volk weldra gelukkiger dagen aanbreken.

TER GEDACHTENIS.

De mail van jongstleden Dinsdagavond bracht een allerdroevigst bericht mede, waardoor een der achtenswaardigste Katholieke familiën van ons eiland in diepen rouw gedompeld werden. Het was de treurige tijding, dat de Eerwaarde Heer HENRICUS I. F. ELLIS, Theologant op het Groot-Seminarie te Rijzenburg, na een kortstondig lijden, te Utrecht overleden was. Verpletterend is de slag, die met dit smartelijk verlies de Ouders heeft getroffen. Reeds op tienjarigen leeftijd vertrok de betreurde Overledene ter voltooiing zijner opvoeding, vergezeld van zijn broeder Jacques, thans med. student aan de universiteit te Utrecht, naar Nederland. Levendig en opgeruimd, daarbij vlug van bevatting maakte hij overal een aangenamen indruk en won de vriendschap en genegenheid zijner medestudenten, de liefde en achting zijner meesters. Toen de lagere voorbereidende studiën met uitstekend gevolg door hem ten einde waren gebracht, openbaarde zich in den jongen student de roeping tot het Priesterschap. Hij aarzelde geen oogenblik om de stem van zijn hart te volgen en zijn brave ouders rekenden het zich een eer de bloem van hun kroost den Heer te mogen wijden.

Ruim een jaar geleden trad hun Zoon reeds het Groot seminarie binnen, en legde zich met even goeden uitslag op de studie der H. Wetenschap toe. Reeds begonnen de gelukkige ouders alhier de weken te tellen, die hen nog van hun Kind scheidden, reeds naderde in de verte het blijde weerzien, waarop de opoffering van zulk een lange scheiding bekroond zoude worden, schooner en rijker dan zij hadden durven hopen bij het afscheid. Maar Hij wiens wegen onnaspeurlijk maar altijd aanbiddelijk zijn, riep de vurige ziel van den jongen Leviet tot Zich, om haar te sieren met een kroon, wier glansen nimmermeer verduisteren of tanen zullen. De bron van Eeuwigen Troost zoo nabij, zal hij ongetwijfeld den balsem afbidden die alleen de bloedende wonde der Ouderenharten kan heelen. En wij koesteren het vertrouwen, dat hij geheel ons eiland, welks Katholieken mede de zoete hoop op den veelbelovenden jongeling gebouwd hadden, hem weldra als den eersten priester uit hun midden te mogen begroeten, daarboven niet zal vergeten. In die hoop, weerhouden wij de klacht op onze lippen en ons Geloof herhaalt de onsterfelijke vertroosting van Vader Vondel:

Men klaagt, indien de balsem stort,
Om 't spillen van den duren reuk,
Maar niet, zoo 't glas bekomt een breuk,
Als 't edel nat geborgen wordt.
Men klaagt, indien de kiele strandt,
Maar niet, wanneer ze rijk gelâan
Uit een verbolgen Oceaan
In een behouden haven landt.

NIEUWSBERICHTEN.

CURACAO.

Bij gouvernements beschikking is, met ingang van 1° Februari 1891, aan den heer N, F. van der Dijs, op zijn verzoek eervol ontslag verleend uit de betrekking van marktmeester en als zoodanig benoemd de heer J. C. Henriquez, die, mede met ingang van dien datum, eervol ontheven is van zijne functiën van landsfactoor en van gekwalificeerde tot het bezorgen van de waarschuwings- en aanmaningsbiljetten, bedoeld bij art. 7 van het P. B. van 1 Mei 1871 N°. 29, (P. B. van 1871 N°. 10).

Bij gouvernements beschikking is de heer John Martin Coates Cole benoemd tot Gouvernements geneeskundige op het eiland *Aruba*.

Bij gouvernements beschikking is de persoon van George Evertsz belast met het rondbrengen der belastingrekeningen en tevens gequalificeerd tot het bezorgen in het stadsdistrict van de waarschuwingen en aanmaningen, voorgeschreven bij art. 7. van het K. B. van 1 Mei 1871 N°. 29 (P. B. 1871 N°. 10).

Bij gouvernements beschikking is de gegageerde onderofficier G. A. Schrils belast met de werkzaamheden, vroeger aan den Landsfactoor opgedragen.

De Procureur-generaal maakt bekend, dat in de laatste dagen alhier in omloop gebracht zijn een valsch zilveren muntstuk van *vijf bolivares* en een *valsch souverein*. Een ieder wordt gewaarschuwd voorzichtig te zijn bij het ontvangen van Engelsche gouden en Venezuelaansche zilveren muntstukken.

Lyst van brieven. die onbestelbaar zyn bevonden:

Ludwig Chap, A. Aske, A. Aske, Augus & Lopez, Manuel Araûjo y flia, Lorenzo Badillo, Cassel, Alberti Dejesi, Maxima Henriquez, Maria Esteva, Maria de Geldeman, Juan Bta, Gémenez, Luisa de Herrera, Leonor Hertog, Eduardo Henriquez, Rosa Juarduen, Adolfo Lossada, Serafina Maduro, Carmen H. de Munive, Pedro H. Matheu, Arestina Madoero, Maralla Offerman, Ciriaco Rivero, Roberto Remesal, Sjoerd v. d. Veen, Geo Wilver.

Aangeteekende stukken:
Petronilla Abass.

Niet voor verzending vatbaar, de volgende drukwerken geadreseerd aan:

Handel & Industrie Maatschappij "Curaçao" Agencia Pumar, Caracas. El Fonógrafo, Maracaibo. Miguel Navarro, Caracas. Henrique L. Román, Cartagena. Los Ecos del Zulia. J. Ml. Goenagr, Cartagena.

— Wij betuigen onze deelneming aan den WelEd. Gestr. Heer Th. Nuyens, lid van het Hof van Justitie alhier, die met de pakket van j. l. Dinsdag het droevig bericht ontving van het overlijden zijner Zuster.

— Voor de toezending van den als altijd praktisch uitgevoerden Almanak voor Curaçao, waarmede wij dezer dagen werden vereerd, zij den Heeren Neuman onzen hartelijken dank gebracht.

— Bij vonnis door het Hof van Justitie in zake den bekenden juweelen diefstal Dinsdag jl. uitgesproken is de beschuldigde Th. tot vijf jaren dwangarbeid veroordeeld.

NEDERLAND.

Te Amsterdam is een plan gevormd, om er een standbeeld op te richten voor wijlen Koning Willem III. Men wenscht het beeld van den Vorst te vereeuwigen in de admiraals-uniform.

— Ingevolge machtiging van H. M. de Koningin-Regentes, heeft de Minister van Buitenlandsche Zaken, onder dagteekening van 22 December 1890, een schrijven gericht tot den Minister van Buitenlandsche Zaken in Brazilië met erkenning van de Republiek der Vereenigde Staten van Brazilie door de Nederlandsche Regeering.

De consul-generaal der Nederlanden te Rio de Janeiro is belast met de overhandiging van dit schrijven aan Generaal Q. Bocayuva, Minister van Buitenlandsche Zaken der Braziliaansche Republiek.

H. M. de Koningin-Regentes heeft een commissie benoemd voor de regeling der nalatenschap van wijlen Z. M. Koning Willem III. De commissie is samengesteld uit de heeren: mr. J. Heemskerk Azn., tevens voorzitter; jhr. mr. E. N. de Brauw, mr. B. M. Vlielander Hein, beide laatsten advocaten te 's Hage, generaal-majoor graaf Dumonceau, baron Snouckaert van Schauburg, tehesaurier van wijlen den Koning en jhr. S. M. S. de Ramitz, die als secretaris der commissie zal fungeeren.

Als taxateurs voor de roerende goederen tot de nalatenschap behoorende, zijn voor het kantongerecht te 's Gravenhage beëedigd de heeren W. F. Hardenberg en J. J. H. Bühr.

—Een der oudste leden van de Eerste Kamer der Staten-Generaal, de heer jhr. mr. J. Huydecoper van Maarsseveen, is op 62 jarigen leeftijd plotseling overleden.

BUITENLAND.

Rome.—Op last des Pausen wordt in de ateliers van het Vaticaan gewerkt aan eene prachtige schilderij van mozaïek, voorstellende de Madona en het Goddelijk kind. Dit kunstwerk is bestemd als geschenk aan de Koningin-Regentes van Spanje.

— De gezant van Oostenrijk bij het Vaticaan is, in zijn rijtuig zittende, met eenen steen geworpen door eenen weggejaagden bediende, en licht gewond; de dader is gevat.

— De drukkerij der Propaganda breidt zich telkens uit; er worden thans, ten behoeve der missionarissen, theologische en ascetische werken, taalkundige boeken, dictionnaires en vocabulaires gedrukt in 27 verschillende Europeesche talen, 22 Aziatische; 3 Amerikaansche en 3 Afrikaansche talen. Het Onze Vader is er gedrukt in 250 talen en met 180 verschillende letterteekens. Welk een voorraad letters daartoe benoodigd is, kan men eenigzins nagaan, als men weet, dat voor het Chineesch alleen 2 stel lettersoorten noodig zijn, en elk stel 10,000 onderscheidene letterteekens bevat.

Italie.— Men verzekert, dat de Zusters van Liefde, ingevolge de nieuwe wet, Frankrijk zullen verlaten en zich in Italië vestigen. Crispi schijnt er over tevreden te zijn, aangezien deze Zusters door de Italiaansche wet niet als tot eene orde behoorende beschouwd worden, daar zij slechts geloften doen voor één jaar. Ware dat nog zelfs zoo niet, dan zou men toch in het Quirinaal de vestiging dier orde in Italië begunstigen. De Zusters besturen talrijke huizen in het Oosten, zoodat de regeering, die ze beschermt, in die landen veel invloed kan verkrijgen.

Duitschland. — Volgens het Berlijnsche *Volksblatt*, 't hoofdorgaan der sociaal-democraten, is een ver-

"di denunciá un accion terrible, si ta cos mi no empleá toer medio, sea coe dulzura ó coe violencia, pa haci bo bira su esposa."

— "¿Com, senjor?" Erika dici i candela a keda ta boela fo di su wowonan.

— "Senjorita Kervegijn," Gilbert a gritá furiosamente; "¡ e homber ayi ta e asesino di bo tata!"

— "Esai ta lo ke bo a caba di bisa awor poco." Jurgensen a respondé, "i ta p' esai mes mi a yama mi sobrina abao, pa bo repetí bo palabra na su presencia, Awor bo por pasá bai fo di mi cas."

— "¿ Ta bo mes kier anto? ¡ Ta bon! ¡Lo mi cumpli bo gustoe!" Gilbert a gritá i él a sali bai.

Resultado di lo ke a caba di pasá tabata enteramente contrario di lo ke Jurgensen por a spera. El no tabata sabi koe ya ta hopi tempoe, koe Erika tin e mes sospecha terrible contra dj'éle.

Despues koe Gilbert a sali bai, Jurgensen a haya bon di kibra porfin e silencio koe a keda ta reina, bisando.

— "¡ Bo a tendé, Erika! ¡ Mi ta bai Husticia! ¡ E miserable tin di demoestrá mi, lo ke el a papiá!"

Esai tabata toer Jurgensen su consuelo. Larga Gilbert bisa lo ké él kier, ma semper ta él mes ta e unicoe testigoe. Di modi no tabatin otro cos di hací, sino di arreglá e asunto di tal manera, koe na lugar di Gilbert sirbi di testigoe, él bira contrapartido, i asina lo socedé, si Jurgensen bai kegéle.

— "Mi kier papiá coe e homber bao di cuater wowo" Erika a respondéle coe frialdad i él a sali pa bolbé bai ariba.

— "Erika," Jurgensen a grita pálido manera morto; "¿ bo ta keré lo ke e homber loco a papia?"

—"Mi kier papiá coe e homber," Erika a drai repetí.

— "Esai mi ta segura bo, koe lo no socedé. Manera e asunto ta awor pará, ta solamente delanti di Husticia él por arreglá ¿ Ta com lo bo contrá coe n' éle?"

— "Si ta cos mi no por papiá coe e homber, anto mi ta obligá di keré lo ke él a bisa," Erika a declara. "Mi no por haci otro modi. Mi kier bolbé bai St. Malo."

No tan pronto e palabranan picante i resuelto ayí a caba di caí fó di boca dje senjorita, koe unbé él a subi bai ariba sin spera respondi di su tío.

Entretanto Gilbert a keda ta camna furiosamente ta bai bini den cayanan di Cristiania sin sabi kiko haci. Porfin él a determiná di haci uso dje unico medio koe ta sobréle ainda, es ta, di ponéle di acuerdo coe Erika contra Jurgensen.

Ja su manecé unbé, Erika i Jurgensen a ripara koe Gilbert tabata continuamente ta bai bini banda di nan cas, i nan toer dos tabata sabi muchoe bon ta coe ki obheto. P' esai Jurgensen a declará Erika terminantemente, koe lo él no sali bai ni un camina largéle sô na cas; ma Erika a contestéle mes terminantemente tambe, koe él no ta para pa bai ni un parti ni otro coe n' éle.

Un cuartoe di ora después Jurgensen, toer bistí pa sali, a subi den kamber cerca Erika.

— "Mi ta bai cerca un abogado bai entreguéle mi asunto," él dici coe frialdad. "¿Bo kier acompanjá mi.?"

— "Nó," Erika a respondéle fadá.

— "Anto lo mi cerá bo den cas."

— "¿Bo tin como tutor e poder ayí tambe?" Erika a puntrele coe un tono di bofón.

— "Na ningún caso lo mi permiti bo di tin un entrevista coe Gilbert. Si bo ta priminti mi, riba bo palabra di honor, koe esai lo no socedé, anto mi ta keda toer sosegá."

— "Bo palabranan ta parcé mi asina sospechosa, koe esai sô ta suficiente pa mi no priminti nada ¿ Kiko abó lo haci na mi lugar? ¡ I pakiko lo mi no por papiá coe e senjor Gilbert?"

— "Pasobra su cabez no ta bon. Mi no sabi si e senjor Gilbert ta verdaderamente asina loco manera él ta parcé, ó si ta hunga noema él kier hungá e papel ayi. El kier casá coe bo pa haya bo rikeza, asina él a bisá mi. I si mi no obligá bo di bira su esposa, lo él acusá mi dje asesinato, koe el dici, él a para leeuw mira coe su kijker. Koe mi no ta di ningun modi dispuesto di contribuí pa mi persona ser escandalosamente acusá, bo mes mester comprendé, Erika, i esai bo no tin di toemá pa un prueba contra mi."

— "Verdad tin di bini semper na clâ," Erika a contestéle, "kende koe ta stima verdad, no tin necesidad di temé."

— "Asina tá," Jurgensen a observéle coe arrogancia; "ma verdad sâ tarda un poco algun bé pa triunfá, ¿Bo kier acompanja mi, Erika.?"

— "Nó," e senjorita a respondéle toer disgustá.

— "Manera bo kier anto. Lo mi bolbé pronto pa mi bin habri porta di bo prisón."

El ta continuá

———o———

-eeniging in wording, welke zich ten doel stelt, het afbrekend streven der socialisten te bestrijden. Mannen van aanzien hebben een manifest uitgevaardigd, waarin zij een beroep doen op de medewerking van allen, die de orde en vrijheid willen handhaven. Men noemt a. o. graaf Von Moltke, den bisschop van Trier, de oud-ministers Bronsart von Schellendorff en von Puttkamer, en den fabrikant Krupp.

—Prinses Margaretha van Pruisen zou volgens *Daily Chronicle* nu weer met prins Christiaan van Denemarken verloofd zijn. Prins Christiaan is de 20-jarige oudste zoon van den Deenschen kroonprins en dus vermoedelijk troonsopvolger. Aan de juistheid van het bericht mag getwijfeld worden.

—Het was een schitterend feestmaal, dat keizer Wilhelm in het koninklijk paleis te Berlijn gegeven heeft ter eere van het bijzondere gezantschap uit Nederland, dat de troonsbestijging van Koningin Wilhelmina officieel kwam berichten.

Uitgenoodigd waren behalve de buitengewone gezant met zijn ordonnans, de leden der Nederlandsche ambassade, de rijkskanselier, de meeste ministers en staatssecretarissen van het ministerie van buitenl. zaken, de bekende Engelsche Afrika reiziger kapitein Cameron, graaf Mielzynski, Poolsch lid van het Heerenhuis, en anderen.

De Nederlandsche afgevaardigde graaf Dumonceau zat rechts van keizer Wilhelm en dronk op de gezondheid van H. M. koningin Wilhelmina en de Regentes.

Na afloop van den maaltijd onderhield de keizer zich geruimen tijd met velen der genoodigden.

—Zr. M's. bekende redevoering tegen de gymnasia is niet zonder invloed gebleven op de besluiten der nog steeds te Berlijn vergaderde hooger-onderwijs-conferentie. Besloten is namelijk, dat er voortaan zullen wezen: 1. gymnasiën met Latijn en Grieksch; 2. opperreaalscholen zonder classieke talen. Verder zal het gezamenlijk aantal onderwijs-uren op het gymnasium, gedeeltelijk ten koste van de oude talen, worden verminderd; het Latijnsche opstel, als middel tot algemeene vorming, en het Grieksche schriftelijk vertaalwerk bij het examen zullen wegvallen: daarentegen zal het onderwijs in de Duitsche taal, in het teekenen en de moderne geschiedenis vermeerderd worden. Lichamelijke oefeningen zullen dagelijks in de school plaats hebben, en schoolartsen worden aangesteld, om op de school-hygiëne toezicht te houden. Ondanks het verminderde aantal schooluren, mag het huiswerk niet vermeerderd worden; maar veeleer moeten wandelingen in de vrije natuur onder leiding van leeraars ondernomen worden, met het doel de kennis dier natuur te vermeerderen.

—Woensdag heeft de conferentie hare zittingen gesloten en bij die gelegenheid hield Z. M. andermaal eene toespraak, waarin hij den leden zijn dank betuigde voor hun moeitevollen arbeid. Daarenboven werd een keizerlijke kabinetsorder voorgelezen, die blijkbaar ten doel heeft goed te maken wat in de openings-toespraak des Keizers de harten van het onderwijzend personeel heeft gegriefd. Z. M. verklaart namelijk tractementsverhooging der onderwijzers voor noodzakelijk.

Beijeren.— De secretaris der Munchener nunciatuur is dezer dagen te Rome geärriveerd met gewichtige stukken, betreffende de afschaffing der Jezuïeten en Redemptoristenwet in Beieren. Aan het Vaticaan hoopt men, dat de wet zal worden ingetrokken, wegens de goede gezindheid des ministers Von Crailsheim.

Frankrijk.— Generaal Boulanger beproeft zich weer omhoog te werken. Hij zal een manifest uitvaardigen, waarin hij zijn program (socialistisch-republikeinsch) zal uiteenzetten, de schuld der begane fouten zijner partij op zijne raadslieden schuiven en de marsch-route voor de toekomst aanwijzen. De heeren Deroulède en Laur zijn de eenige bekende politici, die tot dusverre den generaal steunen.

Belgie.— De te Brussel vergaderde commissie ter bepaling van de invoerrechten in den Congo heeft weder hare werkzaamheden, die lang onderbroken waren, hervat.

Blijkens eene nota van de *Indépendance* zal de quaestie spoedig opgelost worden: Frankrijk is het met de andere mogendheden zoo goed als eens over de onderdeelen van het tarief, en de adhaesie van Nederland aan het geheele werk tegen de slavernij zal zich niet lang meer doen wachten.

Luxemburg.— Groothertog Adolf van Luxemburg grijpt evenals de groothertogin en de kroonprins alle gelegenheden aan, om zich populariteit te verwerven. De groothertog heeft eene amnestie uitgevaardigd, welke o. m. de overtredingen in zake jacht, visscherij, pers en kieswet omvat en vrijdom schenkt van alle boeten beneden het bedrag van 25 francs en van alle gevangenisstraffen van minder dan een week.

De groothertogin, een Protestantsche, tracht de harten der geheele Katholieke bevolking te winnen. Zij heeft dezer dagen het pensionaat Ste-Sophie in de hoofdstad bezocht, hare groote tevredenheid te kennen gegeven en den Zusters haar portret geschonken. Ook heeft zij het stadshospitaal, dat door Liefdezusters bediend wordt, een bezoek gebracht en zich minzaam met de zieken onderhouden, die den grootsten lof aan hunne verpleegsters toezwaaien. "Ja, 't zijn ware engelen van naastenliefde," zeide de vorstin, die bij het verlaten van het gebouw de overste 500 mark schonk, om den zieken op Kerstdag een feestje te bereiden.

De bladen melden, dat de groothertogelijke regeering onderhandelingen voert met den H. Stoel, om tot eene wederkeerige diplomatieke vertegenwoordiging te komen. De Luxemburgsche correspondent van de *Courrier de Bruxelles* hecht echter geen geloof aan dit bericht, dat zijne aanleiding gevonden heeft in de reis van den Staatsminister naar Rome; hij acht het waarschijnlijker, dat de heer Eyschen niet eens door den Paus zal worden ontvangen, nadat hij eerst officieel aan het Quirinaal kennis heeft gegeven van de troonsverwisseling in het groothertogdom. De correspondent meent te kunnen verzekeren, dat Mgr. Rinaldini apostolisch internuntius te 's-Gravenhage, belast zal blijven met de vertegenwoordiging des Heiligen Stoels bij de beide hoven: het koninklijk Nederlandsch en het groothertogelijk Luxemburgsche hof.

— Uit een later bericht blijkt dat de genoemde correspondent goed ingelicht was, wijl tot vertegenwoordiger van het Vaticaan voor Luxemburg, door den Paus benoemd is. Mgr. Rinaldini, pauselijke nuntius te 's Hage.

Spanje.—Er heerscht groote opgewondenheid over een incident, dat aan de Golf van Guinee tusschen een Fransche kanonneerboot en een Spaansch koopvaardijschip is voorgevallen. De openbare meening eischt spoedige regeling der Fransch-Spaansche grenslijn aan Afrika's Westkust en is verontwaardigd over het nietsdoen der commissie, welke zich reeds sinds 1884 te Parijs heet bezig te houden.

Volgens den correspondent der *Indépendance* is de regeering voornemens, indien niet spoedig eene beslissing wordt geveld, de quaestie aan een scheidsrechter op te dragen, die geen belangen in Afrika heeft, — „den Paus bijv., die in 1885 als arbiter tusschen Spanje en Duitschland in eene Australische quaestie (de Carolinen) optrad."

— Tusschen Spanje en Marrokko is wederom eens een diplomatiek conflict ontstaan. Een Spaansche kustvaarder, de *San Francisco*, met petroleum en hout geladen, was in de nabijheid van Albucemas, aan de Marokkaansche kust, gestrand. De roofzuchtige Mooren hadden het schip geplunderd, en alle roerende goederen, tot de kleederen der zeelieden toe, geroofd. Het feit werd bemerkt uit het nabij liggende Melilla, waar een Spaansch fort gevestigd is, en de bevelhebber zond den roovers onmiddelijk eene afdeeling troepen na. Zij werden ingehaald en gedwongen de gevangenen vrij te laten.

Natuurlijk zal het niet hierbij blijven; de Spaansche zaakgelastigde te Fez heeft klachten bij den Sultan ingediend, en langdurige onderhandelingen, die wellicht alleen weer door het dreigen met oorlogsschepen ten einde kunnen gebracht worden, zullen er wel weer het gevolg van wezen.

Portugal.—Lord Salisbury weigert nog steeds voldoening te geven aan Portugal, zoolang hem niet de Engelsche lezing van het gebeurde is geworden; maar voor Portugal is natuurlijk de lezing der autoriteiten van Mozambique de meest vertrouwbare, en daarom maakt de Portugeesche regeering dan ook ernstige toebereidselen. Zij kan niet anders, want de publieke opinie dwingt haar, en het aan de Zuid-Afrikaansche Compagnie gezonden ultimatum is onbeantwoord gebleven. Toch is het eene uiterst gevaarlijke onderneming, de Zuid-Afrikaansche Compagnie aldaar aan te tasten; want deze heeft een charter van de Engelsche Regeering, en telt den Hertog van Five en andere aan het hof verbonden persoonlijkheden onder hare hooge begunstigers en geldschieters; zoodat ook in Engeland de publieke opinie wel eens hare eischen zou kunnen stellen, al is het voor de geheele wereld duidelijk, dat het kleine Portugal door Engeland's overmacht gedrukt wordt.

Rusland. — Volgens een telegram, dat de *Köln Zeitung* uit Petersburg ontving, zou de Czaar niet zeer geneigd zijn als scheidsrechter op te treden in het verschil tusschen de Fransche en Nederlandsche bezittingen in Guyana, en zou hij enkel uit persoonlijke voorkomendheid tegenover wijlen koning Willem III de opdracht niet beslist hebben afgewezen. Hij heeft ze echter ook nog niet uitdrukkelijk aanvaard, en na den dood des Konings acht men het nog minder waarschijnlijk, dat hij er geneigd toe zal wezen. Vandaar het verbod, kort geleden aan de Russische pers uitgevaardigd.

Dit bericht klinkt uiterst vreemd, zegt het *Hbl.* Tot dusver meende men hier te lande, dat de Czaar, nadat het geschil over de bevoegdheid van den scheidsrechter was weggenomen, zich bereid had verklaard zijn beslissing in het grensgeschil te geven. Niet zeer begrijpelijk is 't ook, dat de Russische vorst, hetgeen hij uit voorkomendheid voor zijn neef, onzen vorigen Koning, geneigd was to doen, thans zou nalaten, nu 's Konings minderjarige dochter Koningin is geworden! De berichtgever heeft een zeer vreemdsoortig denkbeeld van de ridderlijkheid des Keizers!

Het bericht is trouwens geheel in strijd met de mededeelingen, door den minister van buitenlandsche zaken in zijn memorie van antwoord onlangs aan de Tweede Kamer gedaan. Wij lezen daar:

„Na het aanvaarden door Z. M. den Keizer aller Russen van de arbitrage in het geschil nopens de regeling der grens tusschen Suriname en Fransch-Guyana, zijn den 12den November 1890 de dossiers der voor den hoogen scheidsrechter bestemde stukken door den gezant der Nederlanden te Petersburg en den tijdelijken zaakgelastigde van Frankrijk aldaar, te gelijker tijd aan den Russischen minister van buitenlandsche zaken ter hand gesteld."

Men ziet uit deze verklaring, dat de Czaar de opdracht wel degelijk heeft aanvaard, en dat de stukken langs diplomatieken weg door tusschenkomst van den minister van buitenlandsche zaken in zijn handen zijn gesteld. Dat Z. M. zich er reeds mede heeft bezighouden, blijkt nog daaruit, dat hij over het geval reeds advies heeft gevraagd aan den Russischen hoogleeraar Martens, een der bekwaamste hedendaagsche beoefenaars van het volkenrecht.

De verbodsbepaling tegenover de Russische bladen—indien zij inderdaad is uitgevaardigd—kan zeer wel haren oorsprong hebben in den wensch van den Czaar, dat in deze zaak in geen enkel opzicht voedsel mag worden gegeven aan de meening, als zouden overwegingen van internationalen aard, zooals de verhouding tusschen Rusland en Frankrijk, invloed kunnen oefenen op de scheidsrechterlijke uitspraak.

Amerika.— Zooals telegrafisch bericht is, bestaat er tusschen de Engelsche en de Amerikaansche regeeringen sterke spanning naar aanleiding der visscherij-quaestie in de Behringzee. Men weet, dat de Unie deze zee als besloten water wil beschouwen en er den Engelschen de vischvangst verbieden, tegen het volkenrecht in, door hetwelk bepaald wordt, dat een land slechts zijn gezag uitstrekt tot drie mijlen buiten het strand. De Engelsche regeering stelde de Amerikaansche voor, de quaestie aan een scheidsrechter te onderwerpen, maar dit werd uit Washington afgewezen, overtuigd als het is, dat het alsdan ongelijk zou krijgen. De Yankees zullen, tegen alle billijkheid in, met geweld hunne onrechtmatige aanspraken handhaven.

Er blijft dus voor Engeland, welks kolonie Canada veel belang bij de visscherij in de Behringzee heeft, niets anders over, dan zijn goed recht gewapenderhand te verdedigen. Waarschijnlijk zal het daarin gesteund worden door Duitschland, dat ook steeds eenige bodems ter visscherij in die streken heeft en met Engeland thans op den besten voet verkeert, terwijl het wegens de McKinley-wet minder gunstig jegens de Vereenigde Staten gezind is. In het voorjaar, wanneer de Behringzee vrij van ijs komt, zal Amerika eene gewapende politie-vloot er heen zenden, om den Canadeeschen visschers het binnenkomen te beletten; Canada zal toch zijne schepen laten uitvaren onder bedekking eener sterke Engelsche kruisersvloot, en dan zal eene botsing wel onvermijdelijk wezen. Duitschland zal zich zeker niet door Amerika laten dwingen en evenals Engeland handelen, zoodat de Vereenigde Staten in eene hachelijke positie zullen komen, indien zij zich niet tijdig bedenken.

— Het bisdom Helena [Montana] telt tegenwoordig 1500 Katholieke Indianen. De geheele stam der Flatheads is door het ijverig werken der missionarissen bekeerd. De bisschop zelf spreekt verscheidene Indiaansche talen.

—Evenals voor eenige jaren in Ecuador geschiede, is op initiatief van den President van Columbia, het geheele land toegewijd aan het Goddelijk Hart. Dit gebeurde met de meeste plechtigheid door het Episcopaat, in tegenwoordigheid van alle leden der Regeering en met schitterende militaire praal.

— De regeering der V. S. schijnt haar woord, aan de Sioux-Indianen gegeven, niet gehouden te hebben. Zij heeft door politie-troepen het opperhoofd Sitting Bull willen doen aanhouden, toen hij slechts van enkele mannen omringd was. De roode krijgers boden echter een heldhaftigen tegenstand. Sitting Bull alleen, hoewel hij verscheiden revolverkogels in het lijf had, doodde zeven man en viel daarna, geheel doorschoten, neer. De *acht* andere Indianen kon men niet meester worden, voor een detachement versterking met kanonnen was aangerukt. Geen hunner gaf zich over; ieder man vocht tot zijn laatsten snik.

Onder de Roodhuiden heerscht groote en gewettigde verontwaardiging; allen zijn weer te wapen geloopen. De regeering heeft vier regimenten cavalerie tegen hem uitgezonden en schijnt besloten, alles met geweld weg te maaien.

NOTICIANAN DI CABEL.

Recibi dia 16 Enero.

Paris. — Tin rumor ta circulá coe Emperador di Alemania ta bai kita pasaporte positivamente na Alsacia.

Un comité di dokternan francés a caba di declará koe nan ta contra e sistema di Dr. Koch pa cura hende maloe di pechoe.

Czar a condecorá general Bruyeres, comandante militar di cas di presidente Carnot.

Aimé de Millet, escultor i pintor, a moeri.

Londres.—Nan ta bisa koe gran duque di Mecklenburgo a ofrecé príncipe Bismarck presidencia di su ministerio, ma él a nengá.

NewYork.— Noticianan di Nicaragua ta anunciá e gran temor koe tin pa e revolución koe mester rementá.

Gobierno di Guatemala a pidi Spanja di mandéle 22 oficial pa bin sinja su ehército.

Washington.— Después di larga discusión, Senado a aprobá e proyecto di lei pa toer hende por trahá placa ; Cámara di diputadonan a aceptá e proyecto ayí fó di anja pasá.

18 Enero.

Londres.—E tratado den Inglaterra i Portugal ta un cos cabá. Inglaterra ta devolvé hinter costa di Zambese.

Berlin. — Emperador ta masjar intrankilo pa e noticia koe Emin Pacha ta campá cerca Victoria Nyanza ; parce koe e acción ayí ta contra órdennan di mayor Wissman.

Madrid.— Gobierno a reconocé exactitud dje atrocidadnan koe jioenan di islanan Carolina a cometé, asesinando 100 soldá i 110 estranhero.

Paris. — Mr. Floquet a caba di sali elihí pa president di Cámara.

19 Enero.

Paris. — Tin un proyecto nobo pa canal di Panamá publicá ; es ta, pa saca un loteria toer anja afin di renová e capital.

Gobierno ta na favor dje proyecto nobo, ma público i bolsa ta contra.

Nan ta bisa koe mas di mil hende a moeri di cólera morbus na Siberia.

Berlin.—Dr. Koch ta bisa den un carta koe su linfa ta trahá di glicerina i di un extracto puroe sacá di bacilio tuberculoso.

Londres.—Seis ciento hudío ruso a yega Dover pa nan bai Estados Unidos.

Embahador alemán na Londres ta yamá atrás na Berlín.

E ponedónan di trabao abao na Escocia ta busca modi pa haci un ferrocarril cerca Gwenwich boela fo di su riëlnan.

20 Enero.

Paris. — Courant *La Lantarne* ta bisa koe Gobierno no ta permiti e proyecto di loteria, koe ta proponé pa canal di Panamá.

Tropanan francés, bao di mando di Comandante Archinaud, a derrotá esnan di sultán Achmadon ; 1510 jioe di tera a cai prisionero.

Londres.—Duque di Devonshire a moeri.

Nan a ricibi di Czar coe entusiasmo na Lahore (India Oriental).

Madrid.—Socialistanan ta nengá di uni nan coe republicanonan i nan ta bisa koe nan lo vota pa nan mes candidatonan na próxima eleccionnan.

Gobierno tin noticia koe Ruiz Zorilla a sali for di Paris, ma nan no sabi pa oenda él a bai.

21 Enero.

Paris.—Duque di Orleans a nengá di asisti na Munich, na casamentoe di princesa di Alençon coe príncipe di Baviera, pa temor di no ofendé Francia.

Nan ta bisa koe Papa a nombra un comisión encargá pa studia situación religiosa den henter América di Sur.

Londres.—Gobiernonan di Servia i Montenegro a formá un alianza aprobá pa Czar.

Madrid.—Sagasta ta decorá coe orden di Toison d'Or.

Antayera nochi.

Paris.—Corte di apelación a confirmá sentencia di morto di Eyraud.

Temblor a pasa na Algeria, causando grandi danjo na un stad ayí.

Londres.— E ponedonan di trabao abao na Escocia ta revoltá ainda; gobierno a toema medida severa pa caba coe e desordennan koe ta pasa coe ferrocarrilnan.

New-York.—Noticia di Chili ta anuncia koe e revolución contra President, abordo di tres barcoe di guerra, ta bastante seria. Tripulación dje tres barcoenan di guerra a desenbarca na Coquimbo i nan a fortificá e stad. President Balceda a declará e tres barcoenan di guerra pa pirata.

Nan ta bisa koe general Iglesia ta na cabez dje revolucionarionan. Un parti di ehército i di población a mara coe nan.

Hafnan di Iquique i di Coquimbro ta blocá pa revolucionarionan.

VERSCHEIDENHEDEN.

— De *Tablet* maakt gewag van een nieuwe uitvinding, een niet zwaren electrischen motor, die geen accumulators of electriciteit-verzamelketels behoeft en niet telkens opnieuw geladen behoeft te worden aan een station.

Tot nu toe belette de zwaarte der accumulators dat de electriciteit werd toegepast op velocipedes en mandenwagentjes. Zelfs electrische trams en electrische veerponten voldoen niet zeer, omdat ze te dikwijls aan een station moeten ophouden of voor een nieuwen overtocht opnieuw geladen worden.

Thans heeft de werktuigkundige Vaughan-Sherrin electrische batterijen van zink en kool, met een vloeistof die den electrischen stroom afsluit, uitgevonden, welke zeer licht zijn, en waarbij geen accumulators van noode zijn. De vloeistof is een compositie van zijne vinding. Deze batterijen zijn 20 maal lichter dan gewone batterijen met accumulators. Een mandenwagentje, waarin een zoodanige batterij met electriciteitsvermogen van een halve paardenkracht, werd door een directeur van genoemd blad beproefd en voldeed uitstekend. Hij reed er de straten van Islington, een der voorsteden van Londen, mee door en kon het sturen waar hij het hebben wilde ; ook loopt het electrische rijtuig zeer gemakkelijk de steilste hoogten op. Een mandenwagentje, zonder paard, loopende met een snelheid van 5 mijl in het uur, met een persoon er in, die blijkbaar niet anders te doen heeft dan zich maar te laten rijden, had, het spreekt van zelf, veel bekijks. Het rijtuig is zeer gemakkelijk te besturen en luistert beter dan een paard. Men kan er 9 uur mee rijden en dan heeft men aan electriciteit verbruikt ter waarde van een stuiver per mijl.

Het opnieuw laden ber batterijen duurt slechts 4 minuten. De batterijen zijn zoo aangebracht, dat men nooit, hoe men zich ook wende of keere, een electrischen schok gevoelt.

Het zal niet lang duren of deze nieuwe soort batterijen zullen ook wel op electrische trams en ponten toegepast worden.

OVERLEDEN te Utrecht op den 31 December a. p., na een kortstondige ziekte in den ouderdom van 19½ jaar, onze teerbeminde Zoon

Henricus Isaac Franciscus

Student in de Theologie op het Groot Seminarie te Rijzenburg.

Curaçao, 24 Januari 1891.

J. H. M. ELLIS.

Eenige kennisgeving.

Oproeping.

Al degenen, die iets te vorderen hebben van- of verschuldigd zijn aan den boedel van wijlen den Heer GERARDUS VOS, worden hierbij verzocht, *vóór ultimo dezer*, hunne rekeningen in te zenden of het verschuldigde te laten betalen ten kantore van den ondergeteekende.

Curaçao 9 Januari 1891.

J. H. M. ELLIS.

Testam. Executeur.